

Formanden (Høgsbro): Ja, dette Udtryk burde næppe benyttes her i Salen.

Falkenstjerne: Jeg sølte selv nogen Betænelighed ved at bruge dette Udtryk, hvad jeg ogsaa udtalte, men jeg kunde ikke finde noget bedre, men jeg skal med Sindsro tage imod den Paataale, den ærede Formand gav det.

Jeg vil, efter for mit Bedkommende at have protesteret imod den Behandling, som jeg og Andre maa lide af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds, gaa over til at omtale enkelte Punkter i det af ham fremsatte Lovforslag. Jeg tror, at det er et af de Lovforslag, om hvilke man kan sige, at det hører til de umuligste Lovforslag, der overhovedet nogenstunde ere fremlagte i denne Sal, og naar jeg hører det ærede Medlem forsvare det, er det mig stadig en Gaade, hvorledes de Argumenter, som han fører i Marken, virkelig kunne tjene til Forsvar for et Forslag som dette. Det ærede Medlem er saa uhyre bange for at give Politiet nogenjombelst Magt og Myndighed overfor Kvinderne paa dette Omraade. Jeg deler aldeles det ærede Medlems Frygt i den Retning, men hvorledes man saa har Lyst til yderligere at friste Politiet ind paa den Vej ved at skærpe Straffebestemmelserne, ved overhovedet at sætte hele det sædelige Omraade heri Landet i en ganske anden Udstrækning og Grad end hidtil under Politiets Tilsyn, i en ganske anden Grad at opfordre Politiet til at efterspore Alt, hvad der fremkommer paa det Omraade, det er mig en Gaade. Jeg vil indflette den Bemærkning, at det ærede Medlem ikke har Ret, naar han udtaler sig om Loven af 1874, som om det udelukkende er Kvinderne, som der sættes under Tilsyn, eller hvad, jeg skal kalde det, fra Politiets Side; Loven af 1874 sigter ligesaa vel til Mænd, saa dette Lovens Standpunkt kan det ærede Medlem, hvor ofte han end gjentager sin Paastand, dog virkelig ikke omstøde ligeoverfor Lovens klare og faste Bestemmelser. Naar det ærede Medlem nu mener, at der skal raades Bod paa den nuværende Uretfærdighed ved, at den samme Straf skal ramme Manden, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der jo alligevel er Bæjensforskjel mellem de Kvinder, der drive Utugt som Næringsvei med forskjellige Runder,

som det ærede Medlem udtrykte sig, og saa Mænd. Jeg skal ikke lægge nogen særlig Vægt paa, at der en saadan Forskjel, men jeg havde Lyst til at spørge det ærede Medlem, hvorledes han tænker sig det praktiseret i det virkelige Liv, at disse Mænd, som saaledes benytte et Kvindfolk — jeg maa stadig beklage, at det ærede Medlem i den Grad betragter sig som særlig Dansk, og ved enhver Leilighed paakalder det danske Sprog og søger at hævde det, og saa dog stadig vil bruge et for mig saa usmageligt Udtryk som „Kvindfolk“ — eller altsaa for at bruge det ærede Medlems Udtryk: „Mandsfolket, som saaledes benytter et Kvindfolk til Utugt mod Bederlag, Penge eller Pengeværdier, straffes med Fængsel eller Bøder“? Jeg havde Lyst til at spørge, hvorledes det ærede Medlem egentlig tænker sig dette praktiseret uden at sætte hele Landet under et saadant Spionssystem, at man ganske vist derefter maa komme til at udbrøde: Maa vi være her i Landet, er det overhovedet til at leve her i Landet! Frygter det ærede Medlem overhovedet vilkaarlig Politiforsølgelse, da tror jeg ganske vist, at man her giver Politiet et saa utrolig omfattende Naaderum til Spioneri og Forsølgelse, at der unegtelig vil komme temmelig gruopvækkende Tilstande i Landet. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har den Erfaring, at et Lands Moral i det Hele og Store ophjælpes ved Hjælp af Politi og Fængsel. Jeg har til Dato ganske vist aldrig set hynderlig moralske Resultater fremgaa af Politiets Færd, heller ikke af Fængsel. Der er ganske vist maaske enkelte Mennesker, der efter at have siddet i Fængsel gaa ud af det som nye og bedre Mennesker, men almindeligt er det sikkert ikke. Men jeg tror ganske vist, at man her i Danmark for Fremtiden maa opføre et Fængsel i enhver Landsby og her i Kjøbenhavn et Fængsel i hver Gade, hvis alle de Mandfolk, der benytte et Kvindfolk, skulle straffes med Fængsel, og en saadan Overfyldning af Fængsler, som jeg ganske vist tror, at dette vil føre til, veed jeg ikke, om det ærede Medlem egentlig talt vil anbefale, at vi anvende Statskassens Penge til (Lang: Det er en ren Misforståelse). Ja, det ærede Medlem afbryder mig ved at sige, at det er en ren Misforståelse. Jeg tror, det kommer af, at det ærede Medlem er stærkere i det Skrifte end i det egentlig